

ابوالبرکه بخارایی

ابوالبرکه بخارایی (a.bol.ba.ra.ke-ye.bo.xa.ra.i)، محمد وقایت الله، سده سیزدهم هجری، شاعر، خوشنویس، مهر کن و زرگر تاجیک. در خط نستعلیق استادی داشت. از نمونه خط او دیوان منتخب قاری رحمت الله واضح است که به شماره ۱۶۷۰ در پژوهشگاه خاورشناسی تاشکند نگهداری می شود.

منابع: دایرة المعارف ادبیات و صنعت تاجیک، ۲۸/۱ - ۲۹؛ فهرست دست نویس های شرقی فرهنگستان علوم ازبکستان، ۱۳۸/۱.

قبادیانی

Абулбаракаи Бухорӣ

Абулбаракаи Бухорӣ, Муҳаммад Вақоятулло, садаи сиздахуми ҳиҷрӣ, шоир, хушнавис, муҳркун ва заргари тоҷик. Дар хати наस्ताлиқ устодӣ дошт. Аз намунаи хати ӯ девони мунтахаби Қорӣ Раҳматулло Возеҳ аст, ки ба шумораи 1670 дар Пажӯҳишгоҳи шарқшиносии Тошканд нигоҳдорӣ мешавад.

Манбаъҳо: Энциклопедияи адабиёт ва санъати тоҷик, 29-28/1; Феҳристи дастнависҳои шарқи Фарҳангистони улуми Ёзбекистон, 138/1.

Қубодиёни

Донишномаи адаби форсӣ. Адаби форсӣ дар Осиёи Миёна. – Техрон: Интишороти вазорати фарҳанг ва иршоди исломӣ, 1380, ҷ. 1, саҳ. 25.